

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN

30. april 2008

Besvarelse af spørgsmål 1 ad L 99 stillet af Erhvervsudvalget den 31. marts 2008.

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål 1:

Hvilke argumenter er der for at fravige princippet om, at retsforskrifter, der er bindende for virksomheder og borgere, offentliggøres på dansk i Lovtidende?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Det er alene de tekniske specifikationer, der med forslaget vil kunne få retsvirkning uden at foreligge på dansk. De tekniske specifikationer er typisk fælleseuropæiske eller internationale standarder. Standarder af denne art vil alene fungere som retsskabende i de situationer, hvor der henvises direkte til dem i en lov eller en forskrift, eller hvor en standard er indarbejdet i en forskrift.

Enhver anden brug af standarder er frivillig, og dermed ikke underlagt kravet om offentliggørelse i Lovtidende.

Begrundelsen for at undtage fremmedsprogede standarder fra offentliggørelse i Lovtidende er, at de ikke retter sig mod den almindelige borger, men mod meget snævre kredse af virksomheder. Disse virksomheder arbejder i internationale, professionelt orienterede sammenhænge, hvor arbejdsprojet ofte er engelsk. Virksomheden finder det nødvendigt at anvende standarderne på originalsproget. Ved at anvende originalsproget mindskes risikoen for, at der forekommer utilsigtede uoverensstemmelser mellem den danske udgave og den originalsprogede udgave med deraf følgende uklarhed om, hvorvidt der leves op til fx et produktkrav.

Hvis et produkt fx produceres i Kina, og producenten anvender en standard, der er oversat til kinesisk, mens den danske importør anvender samme standard, men oversat til dansk, er usikkerhedsproblematikken endnu større. I den situation, er man nødsaget til at gå tilbage til kilden - det vil sige det originalsprogede dokument - for at fjerne eventuel fortolkningstvív.

Hertil kommer, at oversættelse af standarder kan være uforholdsmæssigt dyrt. Det skyldes, at der ofte er ganske få virksomheder, der bruger den enkelte standard. For standarder vedrørende gasmateriel og gasapparater er der fx kun 3 fabrikanter. For standarder for elektriske jordkabler findes alene én fabrikant. For standarder for fyrværkeriartikler er der 17 impor-

tører af fyrværkeriartikler, hvis produkter testes i forhold til 31 forskellige standarder. Fx kan nævnes standard EN 14035-38:2006 om fyrværkerirør. Dertil kommer, at standarderne kan være på flere hundrede sider. Disse fabrikanten vil typisk ikke efterspørge en oversættelse, da de foretrækker det præcise ordvalg og formuleringer i den originale version af standarden.

Endelig er standarder private dokumenter, som de nationale standardiseringsorganisationer har ophavsret til. Ud over omkostningerne ved oversættelse, vil køb af standarder med henblik på offentliggørelse medføre yderligere udgifter.

Samlet set står udgifterne ved oversættelse og offentliggørelse af meget specialiserede standarder altså ikke altid mål med antallet af brugere af dem, særligt ud fra det perspektiv, at disse brugere generelt ikke efterspørger en oversættelse. Dette er gældende praksis i dag.

I fremtiden vil der være færre standarder, der undtages fra offentliggørelse i Lovtidende. Det skyldes, at EU-direktiverne i fremtiden vil blive udarbejdet i overensstemmelse med de principper, der blev fastlagt i Rådets resolution 85/C 136/01, og som kaldes "ny metode." Efter ny metode, vil de grundlæggende sikkerhedskrav, der stilles til fx produkter, blive fastlagt i de enkelte direktiver, der skal implementeres i national ret, og det vil så være frivilligt, om man vælger at følge en standard.

Hvis man som producent vil være sikker på, at man lever op til sikkerhedskravene, kan man blandt andet gøre det ved at følge den standard, der er udarbejdet i EU-regi for det pågældende produkt. Det er ikke et krav, at man følger standarden. Hvis man vælger at producere noget, der ikke følger standarden skal man på anden måde sikre sig, at man lever op til de grundlæggende sikkerhedskrav i direktivet og den nationale lovgivning, der implementerer direktivet.

Hidtil har praksis været således, at standarden kunne være gældende, selvom de ikke forelå på dansk. Det er denne praksis, der med forslaget lovfæstes.